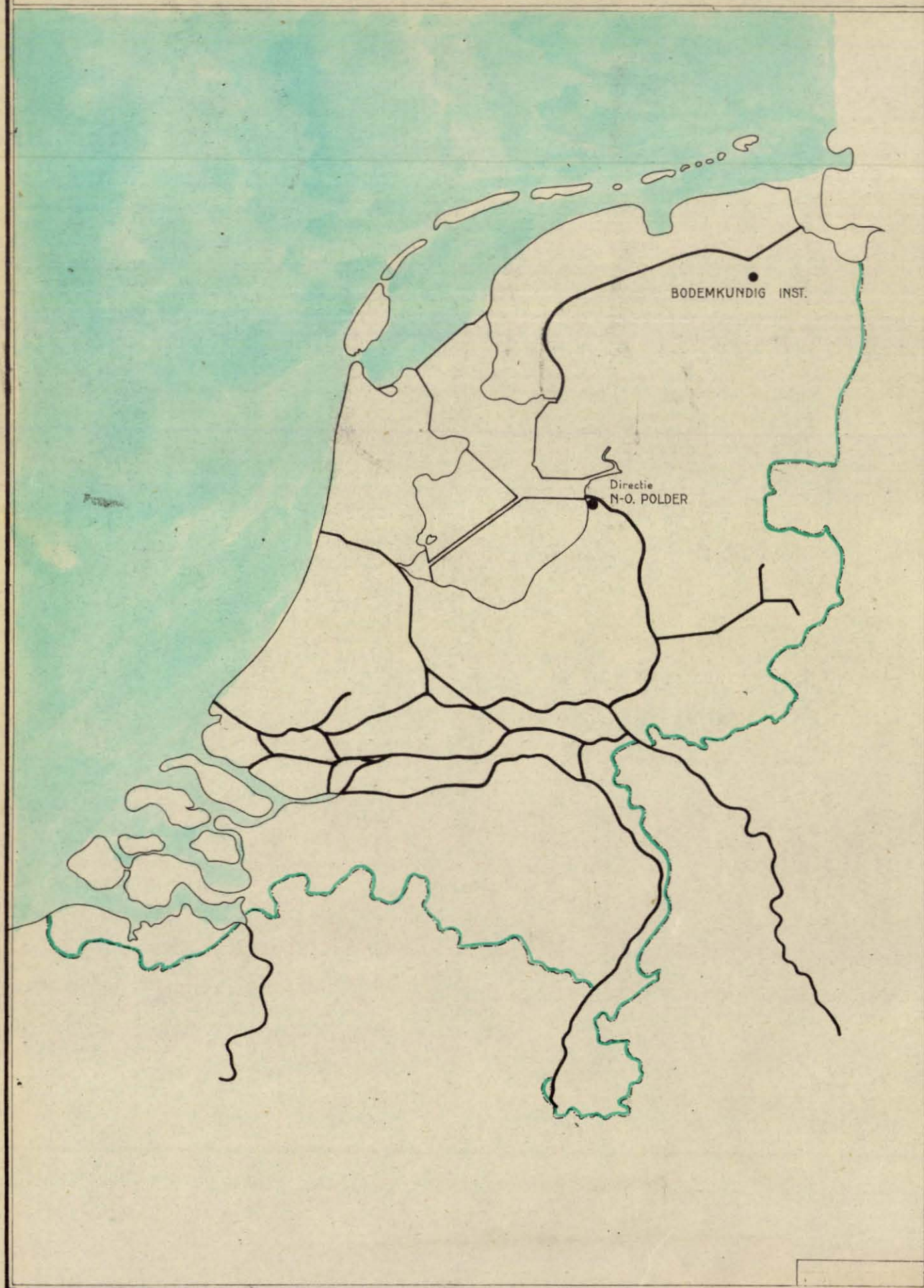

PROEVEN BEKLEIING ZANDGRONDEN

RAIPORT : Alg. 109.

R 250.

Ir W.C. Visser. Voorstellen onderzoek naar de bekleidingsdikte van Wadzanden.

Utrecht, 1943.

16 blz.

0 bijlagen.

De Cultuurtechnische Dienst liet door schr. een plan ontwerpen voor het verrichten van proeven inzake de meest wenselijke bekleidingsdikte van Wadzanden.

Het vraagstuk wordt, volgens schr., van groot belang voor ons land, niet alleen voor de eventueel aan te winnen wadgronden, doch evenzeer voor andere grondtypen, zoals de diluviale zanden, die op geringe diepte leemlagen bevatten, de laagveen-gronden op klei en de hoogveen-formaties op zand. Praktijk-ervaring heeft men er helaas weinig over en er bestaat nagenoeg geen wetenschappelijke ervaring. Er moet hier nog zeer veel empirisch werk worden verricht.

Schr. noemt 8 studie-onderwerpen op, die nog aangevat moeten worden:

1. onderzoek naar de productiviteit van gronden met verschillend slibgehalte.
2. onderzoek naar de bemestingsbehoefte van gronden met verschillend slibgehalte.
3. onderzoek naar het stuiven van lichte gronden.
4. eenvoudig vochthuishoudings-onderzoek te velde.
5. idem in laboratorium.
6. aanleg van ca. 30 kleine proefvelden.
7. bakkenproef met 100 bakken, elk van 10 m² oppervlakte en 2 m diep.
8. hydrologisch onderzoek.

Er zou hiervoor gedurende een 5 à 10-tal jaren ongeveer fl. 25.000.- per jaar nodig zijn.

Schrijver gaat na welke voordelen een kleibemesting in het algemeen heeft op de huishouding der voedingsstoffen, op die der vochthuishouding, op de structuur en op de neiging tot stuiven.

De zandgronden blijven in het algemeen volgens een enquête van de Wieringermeer-directie ongeveer 15 % van de opbrengst bij de zware kleigronden ten achter. Na 250 à 300 jaren is de kalk uit de bouwvoor verdwenen; men moet dus ook met de kalkbemesting rekening houden.